

Č. 14.021.

Pojišťovací právo: Podle § 33 odst. 3 vlád. nař. č. 16/ 1923 Sb. nemusí býti zaměstnavatel a majitel podniku táž osoba.

(Nález z 16. prosince 1937 č. 4976/35-6.)

V ě c: Robert W. v Brně (adv. Dr. Ladislav Zochlár z Brna) proti rozh. min. soc. péče z 6. června 1935 o pensijním pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á.

D ů v o d y: Úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě prohlásila výměrem z 11. září 1929 st-le jako cestujícího fy »Akc. spol. pre výrobu sladu« v Nitře od 15. září 1925 za pojištěním povinna a předsala zaň pojistné za dobu od 1. listopadu 1925 do 31. srpna 1928. Na odvolání této firmy zem. úřad v Bratislavě výměr ten zrušil v podstatě z toho důvodu, že st-l nebyl zaměstnancem této firmy, která není totožná s firmou »Gesellschaft für Malzfabrikation Malterio Franco Suisse« v Basileji, ani její firmou sesterskou. Nař. rozhodnutím min. soc. péče rozhodnutí to potvrdilo z důvodu, v něm uvedeného a k námitkám st-lovým podotklo v podstatě toto: Vzhledem k době, o kterou jde, je časově příslušné ustanovení § 33 odst. 3 zákona č. 89/1920 Sb., resp. vlád. nař. č. 16/1923 Sb., podle něhož je zaměstnavatelem ten, kdo uzavřel služební smlouvu se zaměstnancem a zavázal se v ní platiti služné. Odvolatel sám v odvolání doznal, že byl zaměstnán jako cestující v uvedené době u firmy »Malterio Franco Suisse« v Basileji, jež byla t. č. majitelkou sladovny v Nitře. Podle zprávy notářského úřadu v Nitře stala se filiálka švýcarské firmy v dubnu 1921 samostatným podnikem. To vyplývá také z výpisu z obchodního rejstříku z 13. června 1934. V doplňujícím šetření odvolatel výslovně uvedl, že jeho zaměstnavatelkou byla firma »Gesellschaft für Malzfabrikation« v Basileji, která ho přidělila své pobočce Akciové společnosti pro výrobu sladu v Nitře. Služné a jiné požitky byly odvolateli vypláceny v Nitře touto firmou. Podle dřívějšího jeho tvrzení byl však placen firmou zahraniční. Z opisů smluv z 10. září 1925 a 5. května 1926, jakož i z opisu dopisu z 15. září 1927 vyplývá, že smluvní poměr s ním uzavřela firma »Gesellschaft Malzfabrikation« v Basileji, která tento poměr ještě v září 1927 prodloužila do srpna 1928 a zavázala se mu také vypláceti fixní měsíční plat jako náhradu cestovních výloh a provise za sjednané obchody.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Předmětem sporu je toliko otázka, koho sluší považovati za zaměstnavatele st-lova pro obor jeho pensijního pojištění v rozhodné době, t. j. v čase od 15. září 1925 do 31. srpna 1928. Doba tato spadá do účinnosti vlád. nař. č. 16/1923 Sb., kterým na základě zákona č. 484/1921 Sb. bylo upraveno pensijní pojištění zaměstnanců na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Pojem zaměstnavatele definuje toto vlád. nař. v § 33 odst. 3 tak, že zaměstnavatelem je, kdo uzavřel služební smlouvu se zaměstnancem a zavázal se v ní platiti služné. Není-li tato osoba současně

majitelem podniku, v němž pojištěnec je zaměstnán, ručí s ní podnikatel za premie podle zákona č. 484/1921 Sb. rukou společnou a nerozdílnou. Z ustanovení toho plyne jasně, že osoba zaměstnavatele nemusí býti totožná s osobou majitele podniku (podnikatele), v němž pojištěnec je zaměstnán. Zákon sám počítá tu s takovou růzností osoby zaměstnavatele a podnikatele a stanoví toliko solidární ručební závazek podnikatelův za premie, je-li osoba podnikatele různá od osoby zaměstnavatele.

Zákonné znaky pojmu zaměstnavatele ve smyslu cit. ustanovení, podle něhož také žal. úřad vzhledem k zaměstnání st-lovu na Slovensku spornou otázku posuzoval, aniž stížnost tomu odporuje, jsou tedy jen dva, totiž uzavření služební smlouvy se zaměstnancem a závazek v ní obsažený platiti mu služné.

Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že za zaměstnavatelku st-lovu podle cit. normy dlužno považovati firmu »Gesellschaft für Malzfabrikation« v Basileji, a nikoli firmu »Akc. společnost pro výrobu sladu« v Nitře, a že tato firma v pojistném výměru byla jako zaměstnavatelka označena neprávem. Tento svůj výrok odůvodňuje žal. úřad zjištěním, opřeným jednak o doznání st-lovo, jednak o předložené jím opisy smluv a dopisu, že firma »Gesellschaft für Malzfabrikation« v Basileji uzavřela se st-lem smluvní poměr a zavázala se mu také vypláceti fixní měsíční plat a provise za sjednané obchody. Správnost těchto skutkových zjištění stížnost vůbec nepopírá.

Námítky stížnosti, že pro řešení pojistné povinnosti st-lovy je zcela irrelevantní, zda služební smlouvu sjednal on s firmou »Gesellschaft für Malzfabrikation« v Basileji či s Akciovou společností v Nitře, zda byl zaměstnancem ve smyslu soukromého práva té či oné firmy a zda bylo mu služné vypláceno tím či oním soukromoprávním subjektem, jakož i námitka, čerpaná z předpisu § 2 odst. 1 bodu 6 vlád. nař. č. 16/1923 Sb., v níž st-l snaží se dovoditi, že pensijním pojištěním je povinen a že z pojistné povinnosti není vyňat, nepostihují pravého obsahu nař. rozhodnutí, ježto žal. úřad se v něm přece otázkou pensijní povinnosti st-lovy po stránce meritorní vůbec nezabýval a zákonné její předpoklady nezkoumal, omeziv se výhradně jen na řešení otázky, koho je považovati za zaměstnance st-lova. Ježto žal. úřad meritorní otázku pensijní pojistné povinnosti st-lovy neřešil a — nemaje k tomu žádného podnětu — ani řešiti nemusil, nemůže se otázkou tou zabývati ani nss, který podle § 5 zákona o nss č. 164/1937 Sb. zásadně přezkoumává rozhodnutí neb opatření poslední administrativní stolice jen tak, jak bylo vydáno. Z té příčiny nutno řečenou námitku stížnosti odmítnouti. Tím padá také v té příčině uplatněná výtku neúplnosti řízení, která ostatně není ani náležitě konkretisována.

Č. 14.022.

Pojišťovací právo: I. * Ustanovení § 8 odst. 2 vlád. nař. z 14. července 1922 č. 199, podle něhož se pojistné vyměří podle sazby sestavené zem. úřadovnou pro dělnické pojištění v Bratislavě a